

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris
Petri Marchantii**

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 1. Quid sit presbyteratus quaeve ejus materia & forma

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

4. Ex quibus infero Confessarium peccare si neget absolutionem pénitenti ob solam dubiam ejus indispositionem. Itēm: Confessarius externam notitiam habens de peccatis pénitentis, quam pénitens negat, ubi illum sufficienter examinaverit debet hoc remittere ipsius conscientiæ & tanquam nesciens procedere ad absolutionem.

5. Peccatori autem non potest imponi pénitentia publica ex vi hujus Tribunalis qua Sacramentum est, si per illam contra pénitentem possit prætendi suspicio alicuius peccati etiam in genere, quia hoc tribunal ex natura sua debet esse secretum.

TITVLVS OCTAVUS.

*De Presbyteris illorum obligatione
& peccatis.*

Articulus Primus.

*Quid sit Presbyteratus quæve ejus
materia & forma.*

I. **P**resbyteratus ordo sic adæquate describi potest: quod sit Sacramentum quo

quo viro baptizato ab Episcopo ordinante confertur gratia & potestas, ad conficiendum & offerendum in vero sacrificio corpus & sanguinem Christi, & absolvendum fideles à peccatis. Dicitur (*Sacramentum*) Ordo enim Sacerdotalis inter septem novæ legis Sacraenta annumeratur. Dicitur (*viro baptizato*) cùm enim baptismus sit janua Sacramentorum non poterit ordo non baptizatis administrari. Dicitur (*viro*) quia sexus fæmineus ordinis incapax est.

2. Duæ sunt formæ partiales sacerdotalem ordinationem perficientes. Prior est, accipe potestateim offerre Sacrificium Deo, missasq; celebrare tam pro vivis quam pro defunctis in nomine Domini Amen. Posterior: accipe Spiritum sanctum quorum remiseritis peccata remittuntur eis, & quorum retinueritis retenta sunt. Quia cùm in ordinatione Sacerdotis, duæ conferuntur potestates, nimirum in Corpus Christi verum & mysticum, ideo diversis signis formalibus, & diverso tempore dari debuerunt idque exemplo Christi, qui in ultime

ultima cæna, consecrans Sacerdotes illis potestatem dedit in corpus suum verum: post resurrectionem vero in corpus suum mysticum, dicendo accipite Spiritum S.

3. Sola manuum impositione absque porrectione patenæ cum pane & calicis cum vino, multo tempore in Ecclesia Sacerdote's consecrati sunt ita S. Bonavent. in 4. Dist. 24 p. 2. A. 1. q. 4. ubi totam materiā presbyteratus constituit in impositione manuum: Porrectionem vero patenæ cum pane, & calicis cum vino, ab Ecclesia posterioris superadditam, tanquam signum expressius & velut partem materiæ integrali. Unde porrectio patenæ cum pane, & calicis cum vino, non est pars essentialis Ordinationis Sacerdotis, sed tantum pars integralis. Quia Sacramentum Ordinationis, non potest absque sua essentiali materia subsistere: Sed absque porrectione patenæ & calicis cum vino subsistit, à tempore primitivæ Ecclesiæ usque ad tempora Stephani Papæ, imo & in Ecclesia græca, usque modo subsistit, ergo non est de essentia, sed tantum pars integralis, non pot-

H

est

Tractatus Primus,
est autem omitti in ordinatione absque
peccato mortali.

Articulus Secundus.

Quanta sit dignitas Ordinis presbyterij.

EX quatuor potissimum capitibus Sacerdotis dignitas estimanda est. 1. A Sacerdotis auctore. 2. A persona cuius vicariam potestatem gerit. 3. A potestate & ministerijs in ordine ad sacrificium. 4. A potestate ac Ministerijs ad populum Dei, quę sic declarantur, (à Sacerdotij auctore) qui fuit Christus, filius Dei, verbum incarnatum. Qui Sacerdotium in ultima cena instituit, cum corpus suum & sanguinem sub specie panis & vini, patri aeterno offerens, Apostolos Sacerdotes consecravit, quantum vero id Sacerdotio dignitatis praestet, expendit *S. Dyonis. Areopag. L. Eccles. Hier. cap. 1.* *Vt enim* (inquit) *qui Sacerdotium dixit, sacrorum ordinem uno vocabulo signavit ordinem: ita qui Sacerdotem seu Pontificem dicit, augustiorem prorsus quam divinum insinuat virum: (& subdit) hujus profecto Sacrae functionis initium est fons*

vita,